

04. januar 2011

UPA 2011/65

I medfør af § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremkomme med følgende forslag til beslutning.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut til EM2011 at udarbejde ændringer i "Inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut" samt "Landstingslov nr. 9 af 31. oktober 1996 om valg til Grønlands Landsting" med senere ændringer, således at antallet af Inatsisartutmedlemmer reduceres fra de nuværende 31 til 27 med virkning fra næste valgperiode.

(Medlem af Inatsisartut, Malik Berthelsen, Siumut)

Begrundelse:

Efter en periode som nyvalgt medlem i parlamentet med flere samlinger som erfaringsgrundlag kan jeg konstatere, at vi ikke har behov for at have så mange parlamentsmedlemmer i Grønland. Kort sagt finder jeg, at vi er "for mange" i forhold til størrelsen af vores befolkning og i fh.t. at Grønland i dag er en valgkreds. Jeg anser derfor, at antallet af Inatsisartutmedlemmer uden konsekvenser for vort folkestyre kan nedsættes med 4 medlemmer, således at de offentlige udgifter, der er forbundet hermed kan nedbringes. Jeg mener, at 27 medlemmer udmærket kan varetage de nuværende 31 medlemmers opgaver og forpligtelser uden af folkestyret lider overlast herved.

Hånden på hjertet, jeg skal være ærlig og sige, at ud af 12 af årets måneder er det min vurdering, at alle 4 til 5 måneder kan betegnes som intensive rent arbejdsmæssigt. Min ytring skal dog ikke tolkes som om arbejdet i Inatsisartut blot er et venstrehåndsarbejde. Men vi ved alle, at arbejdet i Inatsisartut i perioder ikke er så intensivt, at vi ikke kan klare et job ved siden af medlemskabet. Sagen stiller sig selvfølgelig anderledes, når der er Inatsisartutsamling. Det er vigtigt, at pointere, at vi ikke selv har udpeget os til dette arbejde, men vi er valgt af borgerne til at varetage posten "i en periode". Alle som klarer kravene og har lysten til det kan nemlig stille op og blive valgt til parlamentet.

På trods af at Inatsisartutsamlingerne kan være både fysisk og psykisk anstrengende, dette med egne erfaringer som baggrund, mener jeg ikke at en reduktion fra 31 medlemmer til 27 vil få en negativ effekt på vor generelle indsats samt på det arbejde der foregår i Inatsisartuts udvalg.

Denne sammenhæng synes bevist af Kattusseqatigiits og Atassuts grupper, da de på trods af få medlemmer fuldt ud formår at følge med i arbejdet i Inatsisartut. Det er i denne forbindelse også værd at bemærke, at vores partisekretariater i de senere år er blevet styrket økonomisk såvel som organisatorisk, hvilket indebærer, at vi som Inatsisartutmedlemmer individuelt kan få mere faglig rådgivning og aflastning end tidligere. Derfor er det min vurdering, at hvervet som Inatsisartutmedlem overordnet set

på nogle områder er blevet mindre belastede, således at færre medlemmer kan løfte byrden. Derudover er det muligt rent teknisk at regulere det offentlige tilskud til politisk arbejde, således at partierne som helhed modtager det samme offentlige tilskud som hidtil.

En reduktion af antallet af medlemmer i Inatsisartut vil ikke betyde en forandring i den grundlæggende mandatfordeling og den magtbalance, som eksisterer imellem partierne i dag. Det er nemlig til alle tider vælgernes præferencer, der er bestemmende for sammensætningen af et parlament - ikke antallet af tilgængelige mandater.

Det kan ikke være på sin plads, at den kommunalreform, der for nyligt er overstået, og som blandt andet har haft til formål at begrænse antallet af folkevalgte i kommunalbestyrelserne ikke har haft en sideløbende effekt i Inatsisartut. Tillad mig at erindre Inatsisartut om, at antallet af Bygdebestyrelsesmedlemmer er blevet reduceret fra 170 til 106. Samtidig er antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer blevet reduceret fra 168 til 72, hvilket for kommunernes vedkommende er mere end en halvering. Der er Siumut's holdning, at Inatsisartut ikke bør sidde det gode eksempel som kommunalreformen og de hårdt arbejdende kommunalbestyrelsesmedlemmer har givet os overhørigt.

Forslagets økonomiske konsekvenser

Hvis vi kommer til enighed og reducerer parlamentets medlemmer med 4 vil alene vederlagsudgiftsbesparelserne løbe op i godt og vel 2 mio. Kr. årligt - vel at mærke eksklusiv transport- og indkvarteringsomkostninger samt andre afledte udgifter.

Alle er klar over, at Landskassen fattes midler, og det vil være naturligt, at Parlamentet er en del af besparelserne, der ikke vil have en negativ konsekvens i den parlamentariske service af samfundet.

De økonomiske konsekvenser af forslaget bør betragtes fra 2 sider.

1. Den administrative udarbejdelse til ændring af loven vil medføre omkostninger i form af mandetimer med udgangspunkt i et AC's årsværk af 500.000 kr. Det samlede lovgivningsarbejde formodes at lægge beslag på højst en 1/12 AC årsværk.
2. Der vil skulle forventes mindre omkostninger til oversættelse af ændringerne i lovene. Dette vurderes som meget begrænset.

Disse udgifter skal prioriteres indenfor allerede givne økonomiske rammer for Selvstyret, hvilket forslagets begrænsede omfang taget i betragtning ikke vil være et problem.

Derudover er der ingen forventede administrative konsekvenser eller omkostninger for borgerne forbundet med lovens ændring, tværtimod er der forskellige besparelser at hente ved reduktion af medlemssantallet.

1. Ved reduktion af medlemmer i Inatsisartut med 4 medlemmer vil Inatsisartut have følgende besparelser:
 - a. løn,
 - b. Rejser inkl.
 - i. Diæter,
 - ii. indkvartering.

2. De afledte udgifter i Inatsisartuts Bureau og selvstyrets administration til betjening af politikerne vil kunne nedbringes.

Idet jeg opfordrer til, at vi tager en modig og uselvisk beslutning for vort land Kalaallit Nunaats bedste vil jeg med disse ord overlade forslaget til en spændende og principiel debat i Inatsisartut.